

Sofija ima 200.000 prebivalcev. Leži na planoti 550 m nad morjem. Med evropskimi glavnimi mestí ima višjo nadmorsko lego le Madrid v Španiji. V ozadju Sofije se dviga veličastna planina Vitoša (2286 m), ki je za meščane to, kar za Ljubljancane seveda mnogo nižja Šmarna gora.

Bolgari so bili prvotno divje mongolsko pleme, ki se je pred 1300 leti preselilo iz ruskih step na Balkanski polotok. V novi domovini so zavladali nad tam že naseljenimi Slovani in so ustanovili svojo državo. Bavili so se s pastirstvom in se slepo pokoravali svojim vladarjem, ki so se zvali kani. Vojaška disciplina je bila izredno stroga. S svojimi bojnimi pohodi so opetovano vzemirjali sosede. Poveljnikom so polagali prisego nad mečem, ki so ga zapičili v zemljo. Hranili so se večinoma z mesom in so bili tako krvoločni, da so uporabljali lobanje ubitih sovražnikov za čaše. Tako si je tudi kan Krum dal povezati lobanjo v boju ubitega bizantinskega cesarja Nikefora s srebrom, da je iz nje pil v posebno slovesnih prilikah. Toda ta divjost je ponehala, ko se je pričelo širiti krščanstvo. Obenem so maloštevilni Bolgari zatonili v slovanskem morju, spomin na nje pa je ostal pri slovanskih podložnikih tako neizbrisen, da so ti prevzeli ime svojih bivših gospodarjev.

Današnji Bolgar je marljiv, resen in štedljiv. Zelo hitro pa se rad razburja in takrat postane samoglav in nezaupljiv. Tudi družinsko življenje poteka resno in le malokdaj v smehu. Zabave in slavnosti se vrše le v najožjem krogu sorodnikov in prijateljev. Žena mora kot v orientu mnogo delati ne samo doma, ampak tudi na polju. Narod živi zelo zmerno, ne popiva in je zadovoljen s preprosto hrano. Kmet je rad mnogo, a ne različne jedi. Najbolj priljubljene narodne jedi so ovčje meso, sočivje, paprika in pečena ali kuhana koruza. Krompirja jedo malo. Nad vse pa cenijo v zadnji vaški hiši kislo ovčje mleko (joghurt), ki mora biti vedno na mizi.

Bolgari, ki žive tako zmerno in preprosto, spadajo med najbolj zdrave narode na vsem svetu. Nikjer v Evropi ne živi toliko stoletnikov kot tukaj. Tako rekoč vsaka vas ga ima v svoji sredi, saj so pri zadnjem ljudskem štetju našeli na Bolgarskem okrog 2000 nad sto let starih ljudi.

V Evropi in Ameriki živi precej bolgarskih izseljencev, katere poznajo povsod kot neprekosljive vrtnarje. Tudi v okolici nekaterih mest naše države živi nekaj bolgarskih vrtnarjev.

Fr. Ločniškar.

Pozimi pri peči.

*Poleg dedka so sedeli
Tinca, Videk in Andrej,
pa pri peči so se grelí
in kramljali kar naprej.*

*Dedek stavijo vprašanje:
»Kdo najbolj sedaj trpi?«
Pa nastane modrovanje...
»Ptički,« Vid odgovori.*

*A katera drobna ptička
najbolj ljubka zdi se vam?«
»Ščinkovec in pa sinička;
vendar vsako rad imam.«*

*Tinca mala tam v kotički
oglasí se zdaj na glas:
»Dedek, jaz med vsemi ptički
še najrajši imam — vas...«*